

*****

VELEHRADSKÝ Z(S)PRAVODAJ

Vydává Správní rada (Trustees) St. Wenceslaus House (Reg. Charity No.241 281) a Velehradský výkonný výbor se sídlem 22 Ladbroke Square, London W11 3NA pro potřeby českých a slovenských krajanů ve Velké Británii

prosinec/december 2008

číslo 2

*****

Jak dál s Velehradem: nejnovější informace Správní rady

Vážení přátelé a příznivci Velehradu,

Minulý měsíc jsme Vás na tomto místě informovali o některých událostech, které se úzce dotýkají londýnského Velehradu a dění kolem tohoto našeho krajského centra. Nyní bychom zde chtěli doplnit zprávu o dalším vývoji naší spolupráce s katolickou westministerskou diecézí a - ve zcela jiné rovině - upřesnit informace o příští fázi rekonstrukce Velehradu.

V listopadovém Zpravodaji jsme zaznamenali říjnové setkání Správní rady naší charity s pomocným westministerským biskupem Alanem Hopesem. Před několika dny nám došel od pana biskupa dopis, v němž potvrzuje a rozvádí některé body, o kterých jsme jednali. Z hlediska naší komunity se jeví jako významné zejména následující (uvádíme zde ve velice zkráceném shrnutí):

- V Londýně se zakládá „Slovak Catholic Chaplaincy“. Jejím centrem nebude Velehrad, nýbrž bude mít základnu v jižním Londýně a na Queensway.

- „Slovak Catholic Chaplaincy“ převezme duchovní péči o slovenské i české katolíky.

- Kaplan nebude nadále rezidentem na Velehradě, nebude se ani podílet na péči o něj a správě.

- Kaple na Velehradě bude zachována, nedělní mše v kapli mají být i nadále.

Co se rekonstrukce Velehradu týká, do Vánoc se snažíme dokončit nejnaléhavější práce. Jedná se především o sanitární zařízení - sprchy a toalety. Sprchy a toalety na třetím patře jsou již hotovy a pokračuje práce na rekonstrukci sprchy a záchoda v přízemí. Rezidenti prominou nutné a dočasné uzavírky po dobu oprav. Rekonstrukce společenských místností v přízemí započne co nejdříve po Novém roce. Prosíme všechny uživatele Velehradu, aby tolerovali omezení provozu při provádění prací a těšili se s námi na krásnější prostředí, které si slibujeme. A ovšem i na možnosti intenzivnějšího a příjemnějšího společenského využití upravených místností.

V dobách Otce Langa bývalo zvykem požádat o Vánocích krajanů o finanční příspěvek. Dovoľte, aby som obnovili tuto tradici. Chceme, aby Velehrad byl i Vaším londýnským krajským centrom, snažíme sa zde poskytnout příjemné, bezpečné a kulturní prostředí. Náklady na nutné stavební práce s tím spojené jsou značné. Pokud si přejete k tomuto úsilí přispět, a pokud Vám to Vaše prostředky dovolí, přivítáme Váš finanční příspěvek v jakékoliv výši. Otevřeli jsme pro tyto účely bankovní účet číslo 6860 9299, sm.č.banky 60-15-33. Je možné také poslat poštou šek St.Wenceslaus House na Velehrad.

Jsmo vděční těm, kteří mohou přispět, stejně ale oceňujeme i účast těch krajanů, kteří se podílí na našem společném díle jinou formou.

Přijměte nakonec přání veselých, pokojných a šťastných Vánoc 2008 od Josefa Czernina, Antonína Stáně a Marty Tomské. (Trustees/Správní rada St.Wenceslaus House charity, které patří dům Velehrad v Londýně)

*****

♣♣♣ VELEHRADSKÉ ŠTĚDROVEČERNÍ POSEZENÍ ♣♣♣

Všechny vážené krajanů upozorňujeme, že pokud na Štědrý večer zatouží po společnosti jiných krajanů, mohou od 18.30 přijít na Velehrad svátečně posedět při sklénce svařeného vína a cukroví. Budou se promítat filmy, číst vánoční texty, zpívat koledy a třeba jen tak klábosit a vzpomínat (jak říkával pan Pickwick: „To keep Christmas well“). Štědrovečerní mše ve 21.30, London Bridge.

Pokud by navíc ještě někdo měl zájem zúčastnit se předtím od 17ti hodin velehradské Štědrovečerní večere, zbylo ještě sedm míst u stolů. Je však nutné místo předem zajistit na tel.: 0207-727-7849

*****

*****

Stále aktuální adventní zamyšlení kardinála Vika

Ty doby, kdy komunistický totalitní režim používal období všech církevních svátků k ideologickému boji, k tomu, aby se vysmíval „církevnímu tmářství“, očeňoval a popíral historické události narození i umučení Ježíše Krista, jsou už minulostí. Dnes je to spíše byznys, který se církevních svátků zmocnil a profituje na nich. Ale v mnoha oblastech života společnosti se objevuje fenomén, který odborníci na současné společenské trendy nazývají „postmoderní respiritualizace“.

Tento trend se projevuje nejrůznějšími způsoby. Například růstem řady sekt. I těmi jejich nejbizárnějšími neproověřenými „duchovními“ sliby se lidé nechávají nachytat. Jiným jevem z této oblasti je, že lidé utíkají z každodenního ubíjícího stresu moderního života a vyhledávají chvíle ticha a meditace v různých kláštřích. Přidávají se k dennímu rytmu komunity, aby prožili chvíle soustředění, vnitřního usebrání, očištění a pokoje. V sousedním Německu dává takovou nabídku asi 200 kláštřů. V r. 2006 jim prošlo asi 200 tisíc návštěvníků, kteří zůstali kratší či delší dobu. I u nás takovou možnost nabízejí dva kláštřery, klášter trapistů v Novém Dvoře a karmelitánů v Kostelním Vydří. Myslím, že k tomuto novému trendu „hledání“ v neposlední řadě přispívá nejistota a pocit ohrožení působený například velkými přírodními katastrofami, tsunami, a také velkou ekonomickou krizí, propouštěním, nezaměstnaností... Člověk se cítí ohrožen a má pocit, že mu nemůže nikdo pomoci.

Za všemi těmito jevy je skryto více nebo méně uvědomělé hledání Boha v nitru člověka. Před šestnácti sty léty sv. Augustin ve svých Soliloquiích vyjádřil hledání známým dosud platným výkřikem: „Stvořil jsi nás pro sebe, Bože, a nepokojné je srdce lidské, dokud nespočine v tobě...“ Tomuto hledání sebe sama, svého zakotvení, pevného bodu pod nohama, vychází Bůh vstříc. On zná člověka, kterému na začátku vtiskl svou podobu, určení ke společenství, i k tomu nejvyššímu společenství se sebou samým. Nenechává člověka trápit se a tápat v hledání své identity, jejího naplnění. Bůh mu hledání usnadňuje - on byl první, kdo sám hledal člověka... „Adame, kde jsi...“ (Gen 3,9), volal už v ráji. Z hořícího keře na poušti ukázal Mojžíšovi, že zná trápení svého národa v zajetí v Egyptě, že sleduje svůj národ (srov. Ex 3,7 ad.), a rukou Mojžíšovou ho vysvobodil. Dějiny vyvoleného národa jsou úžasnou

láskeplnou ukázkou, jak Bůh znovu a znovu hledá člověka, svůj národ, a jak proroci udržují v jeho dějinách živé vědomí, že on je blízko a že chce mít s nimi důvěrné společenství. Naplnění toho společenství připravovali proroci ve Starém zákoně, když ve svých předpovědích mluvili o příchodu Mesiáše k vyvolenému národu, v němž bude naplněno nejvyšším způsobem ono hledání a nalézání člověka Bohem, který se přiblíží. Bůh se vtělil, stal se člověkem, aby ho člověk mohl snáze nalézt.

Tyto úžasné skutečnosti dějin, které se v jednom malém národě na Blízkém východě staly, si ve čtyřech týdnech adventní doby jako přípravu na Vánoce připomínáme. Dvě sváteční období, advent a Vánoce, na sebe navazují a spolu neoddělitelně souvisejí. Liturgie adventní doby je naplněná dávnými, staletými prorocstvími, která čteme, o kterých meditujeme a o nichž se káže a hovoří. To vše si připomínáme a prožíváme i účastí na rorátech. Tyto rorátní zpěvy představují velkou starou duchovní i kulturní tradici adventu. Ze silné atmosféry adventních bohoslužeb vyrůstá pochopitelně očekávání naplnění dávných prorocství. A o vánočních svátcích slyšíme biblické texty, které představují jejich naplnění. Vše, čím jsou Vánoce obklopeny, vyjadřuje radost z tohoto naplnění a vděčnost za ně: vánoční přání, dárky, betlémské světlo, vánoční stromek, jesle pod ním, atd. Betlémské světlo je symbol: z Betléma vyšlehl světlo nové duchovní kultury evangelia do dějin člověka. Dnes si to přinášáním betlémského světla připomínáme...

Byznys a celá ta superhektická předvánoční honba za nákupy, která začíná mnohde už v měsíci říjnu, lákající vánoční výzdoba ve výkladních skříních i uvnitř v obchodech a řetězcích využívá (nebo zneužívá?) v naší sekularizované době tu silnou duchovní náplň Vánoc pro konzum.

Jádro Vánoc je však toto: Ježíš přišel na tuto zem jako největší Boží dar, Bůh nás obdaroval ve svém Synu. Naši předkové více chápali vlastní hlubokou duchovní náplň Vánoc. Vytvářeli „kulturu Vánoc“, když „napodobovali“ obdarovávajícího Boha tím, že obdarovávali i sebe navzájem a že obdarovávali zvláště ty nejpotřebnější. Shonpříprav, nákupů, pečení a vaření zřejmě podvědomě rozvíjí vnitřní pocit: já sám si >>>

*****

SVU upozorňuje: V pondělí 19.ledna v 18.30 se členové Britské skupiny SVU připojí k akci pořádané českým velvyslanectvím a BCSA před

**památníkem Jana Palacha na londýnském Velehradě
u příležitosti 40.výročí Palachovy oběti.**

**Po modlitbě a krátkých proslovech bude na velvyslanectví promítán televizní film
"Death of a Student".**

RSVP na čs.velvyslanectví - tel.č. 0207 243 7983.

*****

*****

si vše zajistím, vytvořím radostnou pohodu... To také umožňuje zapomínat, že ve světě je tolik hladu.

Hladovějící děti, matky s dětmi, dospělí, staří, nemocní... Myšlenka Vánoc by měla vytvořit nějakou velkou akci pro chudé a potřebné. Z našich nákupů bychom měli určité procento vědomě odevzdávat na zvláštní vánoční konto pro potřebné...

V celé předvánoční honbě zcela zaniká to základní spojení adventu a Vánoc – Bůh přislíbil, připravoval a s jistotou své sliby splnil. I dnes se mohu spolehnout ve svém osobním životě na tuto ověřenou jistotu. Bůh, jehož velká láska k člověku se projevila v narození Ježíše Krista, je věrný a jeho láska k člověku je pevná jistota, jistější než konta v bankách... Vánoce ale

nejsou jen krásno s poetickou vzpomínkou na minulost, ale ony nás zvou k aktuálnímu prožití. Ježíš totiž řekl: „já jsem s vámi po všechny dny až do konce časů...“ (Mt 28,20). Tedy Vánoce – i beze všech ozdob – zůstávají v církvi trvale: Bůh přišel, aby s námi zůstal. Vánoce v nás tuto silnou skutečnost obnovují...

V dlouhých adventních večerech by stálo za to si v klidu a tichu otevřít bibli a číst si u proroka Izaiáše nebo Sofoniáše o těch událostech, které jsou – po dvou až třech tisíciletích - základem našeho dnešního slavení. Nesouvisí to snad těsně s naším nitrem, s naší identitou, s naším neklidem a hledáním ...?

Kardinál Miloslav Vlk

Životní jubileum slavené v tradici velikánů naší hudby

Skromně, aniž by se pochlubil kulatými narozeninami, které bývá zvykem dost často veřejně slavít, dožil se v plné síle a s charakteristickým tvůrčím zápalom našich hudebních velikánů letos v březnu osmdesátky skladatel, učitel a propagátor české hudby profesor Antonín Tučapský. Ne všichni, kteří jej po mnoho let slýchávali hrát na varhany během nedělních mší londýnské české a slovenské komunity, věděli, že Tučapský byl už od roku 1975 profesorem kompozice na význačné Trinity College of Music a vyučoval tam až do důchodu. Co se týče jeho skvělé skladatelské kariéry, ta zasáhla do celé řady různých hudebních oborů. Tučapského instrumentální, komorní a orchestrální skladby nesou všechny znaky technické dovednosti a výrazné vyzrálé osobitosti, navíc jeho sborové skladby se těší velké oblibě u pěveckých sborů a to nejen v Evropě, ale doslova na celém světě. Tučapského sborové skladby a sborové úpravy totiž přesáhly obdivuhodný počet šesti stovek a stále jich přibývá. Mezi Antonínova nejzávažnější sborová díla patří „Missa Serena“, věnovaná „Svatému Oci Janu Pavlu Druhému“. Kopie partitury je uložena ve Vatikánském muzeu. Hluboce procítěné je pak oratorium „Stabat Mater“ a Tučapského ušlechtilé nadání se také projevuje v kantátových skladbách, z nichž je třeba uvést alespoň „Te Deum“, „Mary Magdalene“, „The Sacrifice“ a „Kohélet“, které londýnský exil dobře pamatuje. Rozhodně pak nesmí být opomenuta ani jeho komická opera „Majitel pohřebního ústavu“ (The Undertaker), podle Puškina, která měla premiéru v brněnské opeře. Antonín Tučapský byl v roce 1994 vyznamenán Medailí Leoše Janáčka a jeho letošní životní výročí bylo připomenuto v jeho rodném městě Vyškově celovečerním koncertem z jeho skladeb. Tím ale není oslavám konec a ještě v těchto dnech se konají koncerty v Olomouci, Pardubicích a Jihlavě. A právě nyní, v neděli 14. prosince se bude na oslavu Tučapského jubilea konat slavnostní koncert v pražském Rudolfinu. Jeho fanouškové a přátelé, kterých je opravdu celý zástup, se prý už nemohli dočkat. Vše nejlepší i od nás! -mv-

*****

Sváté omše našej londýnskej komunity:

Kaplňka Velehradu: Pondelok 19.00, Streda 19.00, Piatok 19.00, Nedel'a 09.15 a 19.00
Kostol, 14 Melior Street: Nedel'a 13.00

Sviatosť pokánia (svätá spoveď) - pred každou svätou omšou i po každej svätej omši a taktiež po dohovore s duchovným otcom

Adorácia Oltárnej sviatosti -v piatok od 18.00 do 19.00 súkromná adorácia a po svätej omši spoločná adorácia, Kaplňka Velehradu

Modlitba svätého ruženca pred svätými omšami na Velehrade i na 14 Melior Street

Chvály a vd'aky, prosby a odprosienie k Milosrdnému Bohu v stredu po svätej omši, Kapl.Velehradu

Nácvik omšového a liturgického spevu: pred nedeľnou sv. omšou na 14 Melior Street & pred večernou sv. omšou Velehrad

Modlitba Taizé: 1. piatok v mesiaci, Kaplňka Velehradu, 20.15 **Nácvik spevu na Taizé** v pondelok po sv.omši,Velehrad

Biblické stretnutie: 2. piatok v mesiaci, Kaplňka Velehradu, 20.15

Spoločensko - filmový večer: 3. piatok v mesiaci, TV miestnosť Velehradu, 20.15

Stretko "Téma zo života": 4. (5.) piatok v mesiaci, Kaplňka Velehradu, 20.15 & 1. nedeľa v mesiaci, trieda na 14 Melior Street, 14.30

*****

*****

Zanedlouho bude Český Honza kralovat v Bruselu...

Už je to téměř tady, Český Honzo! Tak, vypnout hrud' a hezky zvednout hlavu! A nacvičit „GoodMorning“, „Gutten Morgen“, či „Bon Jour“ a „Buenos Diaz“. Ještě pár dnů a Češi budou vládnout Evropě a to dokonce na celých šest měsíců a jak někteří říkají, „osladí jí to“. Zapomněli jste? Česká republika přece od ledna přebírá rotující vedení Evropské unie. A tak pěkně Honzo „alors“ sundat tepláky s lampasy a „schnell“ i červené sako a honem do tmavého obleku a kravatu, či ještě lépe motýlka. A honem také sáhni po příručkách etikety dr. Ječného či nejnověji Špačka a nastuduj, že „chléb nekoušeme, ale lámeme“ a že "dámě představujeme pána", či že „přibory bereme postupně od kraje prostírání k talíři". Ano Honzo a pak si ještě zapamatuj co je „faux pas“, abys netvrdil, že „my přece víme vše nejlíp". Ano, Český Honzo, takhle si Tě údajně představuje ten maďarský Francouz Sarkozy (a co si o něm můžeš myslet by Ti připomněl kolega Švejk). On se prý nechal slyšet, že to vedení unie těžko zvládneš a že je to třeba přenechat velmocím, tak jako tu nedávnou schůzku velmocenské čtyřky na téma hospodářské krize, kam ten zbytečný plebs ostatních členských zemí nebylo třeba zvat...

Nedej se ale zastrašit a zmást, Honzo! Vždyť už je to téměř dvacet let, co se zhroutil komunismus a Ty jsi přece mezitím nespál za pecí, ale studoval a pracoval v cizině, tak, jako to činí dál tisíce Tvých kamarádů. Umíš přece už pár řečí a navíc znáš nejen dějiny své vlasti, ale i Evropy a umíš je tak zasadit do kontextu historie, takže určitě víš víc než Tvoji leckteří vrstevníci třeba z Británie, vzhledem k tamnímu úpadku školní disciplíny a výuky v posledních desetiletích. Ale pozor, za ty jiné tam budou trochu starší kumpáni a tak se snaž, aby Tě mohli považovat za rovnocenného. A neboj se -- my venku Ti budeme držet palce a budeme se Ti snažit pomáhat reprezentovat. Snad už jsme také za těch pár let odkoukali ty různé způsoby našich hostitelů a doučili se vlastním dějinám v onom evropském kontextu, abychom se jim v diskusích dokázali postavit a statečně argumentovat v náš prospěch. Nikoli tedy ona zastrašená česká malost, ale sebevědomé vědomí rovnocennosti, kterým během první světové války přesvědčovali svět profesor Masaryk se slovenským kolegou Štefánikem, či ona diplomatická obratnost, kterou v Evropě proslul po jejím ukončení na delší čas dr. Beneš. A tedy hrdost na úspěchy, kterých jsme v dějinách dosáhli -- od

hudby k malířství či k vědě a technice a třeba i k pivu. Pro nás venku bude období českého vedení unie také náročné, neboť budeme více viditelní. A pro ty z nás usazené nadlouho či nakrátko v pohostinném Albionu -- a za ta léta jeho obyvatele přece jen už trochu známe a umíme je dokonce díky od nich naučenému taktu a ironii i zkritizovat či jemně pokárat -- bude možná české vedení unie i příležitostí Tobě i známým či příbuzným doma ukázat, že ona euroskepse Britů je jen zdravou zdrženlivou pochybností o všemocnosti nadnárodní byrokracie. Že nic neubírá na užitečnosti unie coby integrujícího se společenství národů. Bez hranic, s volným pohybem za turistikou i za prací a bez obchodních a celních bariér či jakéhokoliv protekcionismu. Vždyť heslo našeho předsednictví má být „Evropa bez bariér". Nesdílíme tedy bezbřehý a naivní eurooptimismus za každou cenu dost rozšířený doma, ale na druhé straně ani nesříme onou totální arogantní euroskepsí, vlastně popírající prospěšnost jakékoliv evropské integrace a nahrávající tak obnoveným imperiálním chutím a teritoriálním ambicím pokračovatelů někdejší sovětské KGB.

Vedení unie bude pro Tebe Honzo znamenat stovky jednání na různých úrovních, jako právě třeba odbourávání protekcionistických bariér či omezování emisí skleníkových plynů, kde bez Tvého vrozeného českého smyslu pro improvizaci nebude dohoda možná a tam se bude určitě hodit i přesvědčivost a humor Masaryka mladšího. Ne každý náš zástupce ve vedení unie bude ovšem s nadhledem Česko reprezentovat jako to třeba suverénně činí Karel Schwarzenberg, Saša Vondra či Vladimír Špidla a tak i naše malé každodenní reprezentování bude určitě k něčemu dobré. V Londýně máme nyní naštěstí skvělou a v samém Whitehall vysoce hodnocenou diplomatickou reprezentaci, ale leckterý z Tvých kolegů na tom nebude v Bruselu zdaleka tak dobře i přes toho motýlka a se slovníky v kapsách, zejména pokud se tam nějak dostal jen přes stranickou protekci či korupci a bude Ti asi dělat ostudu. Neboj se v takovém případě ozvat a požadovat jeho odvolání domů! A ještě něco" Pokud se Česku i Tobě podaří proplout mezi úskalími onoho půlročního působení pod lupou mezinárodní pozornosti, nebude vůbec na škodu začít pak západoevropským kolegům napůl žertem naznačovat, že s posunem těžiště unie na východ by se Evropská komise či alepoň Evropský parlament vlastně měly přestěhovat do Prahy, kde ostatně za Karla IV. či Rudolfa II. býval střed Evropy. To by jistě všechny ty aroganty zcela umlčelo! -jn-

*****

Czech and Slovak Club in London

Chcete si pochutnat na tradičních českých a slovenských jídlech a napít se dobrého piva z našich končin?

Stačí skočit do metra a dojet do stanice West Hampstead (NW6) a o pár stovek metrů níž, v ulici West End Lane číslo 74, Vás čeká vytoužené pohoštění...

Restaurace otevřena od úterý do pátku 17 -22.30 hod a klub 17 - 23 hod, v sobotu a neděli 12 - 22.30 hod, klub 12 - 23 hodin. Zavřeno v pondělí kromě Bank Holidays, kdy je pak zavřeno na druhý den v úterý.

Telefon: Klub 0207 328 013, Restaurace 0207 372 1193

*****

*****

Za Otcem Josefem Kadlecem

V Manresa Hall pro starší nemocné jezuitů v komunitě při St. Joseph's University ve Philadelphii se 2. listopadu uzavřel neobyčejně bohatý život kněze a lékaře Josefa Kadlece, nositele nejméně pěti akademických titulů. Narodil se 19. února 1929 v Praze. Kromě harmonické rodiny jeho vývoj silně ovlivnilo členství ve skautském středisku Mawadani, kde si vysloužil přezdívku Pepánek, která ho pak provázela celým životem. Už po maturitě v r. 1948 uvažoval o vstupu do jezuitského řádu, ale P. František Šilhan SI mu vzhledem k tehdejší politické situaci poradil zatím studovat jiný obor. Josef Kadlec byl tedy přijat na lékařskou fakultu UK, kterou ukončil r. 1953 a vzápětí na umístěnku nastoupil do Onkologického ústavu v Bukově v Ústí n. Labem. Následujícího roku vyhrál konkurs na místo zástupce MUDr. Josefa Lišky v oddělení alergologie a imunologie ve Státním zdravotním ústavu, kde pracoval do r. 1963. V následujících dvou letech působil v Ústavu epidemiologie a mikrobiologie v oddělení mikrobiální senzitivity na antibiotika, kde také obhájil svou vědeckou kandidaturu. Jeho práce zaujala předsedu komise prof. MUDr. Jiřího Sedláka Dr.Sc. natolik, že mu nabídl místo asistenta Lékařské fakulty hygienické UK. Na fakultě pobyl Josef Kadlec poměrně krátce, protože už na podzim r. 1966 byl vybrán komisí OSN pro OFSANPAN (Oficina Sanitaria Panamericana), která si přála nekomunistického kandidáta, pro dvouletou funkci asesora s úkolem vymýcení (eradikace) infekčních a tropických chorob, zvl. tuberkulózy, lepry a Chagasovy choroby. Kromě vynikajících odborných znalostí byla rozhodující i mimořádná znalost světových jazyků včetně jeho „koníčků“ latiny a řečtiny. V dubnu 1967 odletěl do Caracasu, kde mu byla svěřena nedozírná oblast od Mexika přes Karibské ostrovy až po Ohňovou zemi. Vyňata byla pouze Kuba a Haiti. Navštěvoval nemocnice celého tohoto obrovského území a kromě svých povinností se věnoval i přírodním krásám a památkám. Jeho diapozitivy obdivovalo mnoho zájemců v Americe i v Praze. Po silném zemětřesení v Caracasu 29. června 1967 ošetřoval zraněné a pacienty v šoku. Ačkoliv měl velmi málo volného času, stal se ještě mimořádným posluchačem filosofie na Universidad Católica Andrés Bello v Caracasu.

Po oficiálním prodloužení pobytu o další dva roky bylo Josefu Kadlecovi v OFSAPAN nabídnuto stále místo, ale on se rozhodl konečně vstoupit do jezuitského řádu. Vzhledem k tomu, že venezuelská provincie neměla vlastní noviciát, byl poslán do Londýna, kde právě přijali dva lékaře. Před vstupem nemohl využít dovolení odjet domů, protože se právě stal emigrantem. Noviciát strávil v Rainhillu u Liverpoolu, kde též mohl chodit na stáže do nemocnice. Na konci r. 1972 složil sliby a začal studovat teologii na Heythrop College na univerzitě v Londýně, kterou dokončil v r. 1976. Následujícího roku přijal jáhenské a 9. července kněžské svěcení. V Anglii mu byl uznán diplom z Karlovy univerzity a získal titul docenta. Vzhledem k tomu, že se zajímal o nový obor – bioetiku, rozhodl se doplnit si vzdělání na Kennedy Institute of Ethics na Georgetown University ve Washingtonu, kde mu byl akceptován diplom z Caracasu a v r. 1981 promoval jako PhD. Na této univerzitě se stal členem jezuitské komunity a řádným profesorem bioetiky. Od r. 2000 jako profesor emeritus přednášel nepravidelně a s kolegou prof. J. A. Bellantim připravoval další doplněné vydání publikace o imunologii. Tuto práci už však pro nemoc nemohl dokončit.

Po sametové revoluci přilétal dvakrát ročně do Prahy, přednášel na KTF i na různých shromážděních, dával exercicie spolubratřím z různých řádů a samozřejmě i laikům. Každou neděli přicházel koncelebrovat nebo zastupovat do kostela sv. Havla, který před odchodem do Venezuely pravidelně navštěvoval a kde se stal štedrým podporovatelem početných rodin. R.I.P.

-Helena Čížinská-

A ještě několik nadcházejících koncertů...

* 14. prosince zahraje v Conway Hall, W1 Harpham Quartet s Janet Hilton (clarinet) Dvořákův Smyčcový kvartet č. 12 v F, Opus 96 "American", Mozartův Kvintet pro klarinetu a *Rapsodický kvartet* Herberta Howllse, Opus 31. Koncertní sál Conway Hall je na Red Lion Square, London WC1R 4RL. Koncert začíná v 18.30, vstupné £7, vstupenky k dostání na místě před koncertem.

* 15. prosince se koná v kostele sv. Jakuba na Piccadilly Concordia Foundation Recital, kde zahraje Vardanyan Quartet s Danielem Smithem (piano) Na pořadu Dvořákův Klavírní kvintet č.2 v A-moll, Opus 8. Adresa: St James's Church, 197 Piccadilly, London. Koncert začíná ve 13.10, vstup je volný, ale očekává se malý dobrovolný příspěvek. Podrobnosti na čísle telefonu: 020 7734 4511.

* 8. ledna 2009 se v Barbicanu koná koncert BBC Symphony Orchestra pod taktovkou Jiřího Bělohlávka. Zpívá Dagmar Pecková (soprano) s doprovodem Ivana Ženatého (housle). Na pořadu: předehra ke Smetanově Libuši; Sukova Fantazie v G pro housle a orchestr; Mahlerova Lieder eines fahrenden Gesellen a Dvořákova Symfonie č. 9 v E-moll (Novosvětská). Adresa: Barbican Centre, Silk Street, London. Koncert začíná v 19 hodin, ale předchází mu v 18 hodin úvodní přednáška. Podrobnosti pokladna (tel: 020 7638 8891). (Informace od Dvořákovy společnosti)

*****

*****

REDAKCE VELEHRADSKÉHO Z(S)PRAVODAJE

vyzývá všechny české a slovenské krajany, kteří by chtěli občas přispět zajímavou zprávou, úvahou, vzpomínkou či upozorněním, aby se nebáli posílat příspěvky na adresu trustees, výboru či správy Velehradu, 22 Ladbroke Square, London W11 3NA s označením pro Velehradský Z(s)pravodaj, nebo přes internet na e-mailovou adresu: ditamuller@hotmail.com

Redakce ráda zveřejní i krátké dopisy čtenářů na různá krajansky zajímavá témata. Zvláště vyzýváme naše veterány z Královského letectva či naší armády v Británii během Druhé světové války, aby nám připomínali slavná výročí a své přátele a známé z těch dob.

*****

Máte dobré známé Brity, které by zajímalo dozvědět se více a pravidelně o Česku a Slovensku?

Seznamte je s British Czech and Slovak Association

Podrobnosti o členství a programu na internetové adrese secretary@bcsa.co.uk nebo na adrese BCSA, 643 Harrow Road, Wembley HA0 2EX, případně telefonicky na 0208-902-0328 či faxem 0208-795-4875

*****

Zajímá vás, jak je Česká republika reprezentována ve Velké Británii?

Zkontaktujte Czech Centre, 13 Harley Street, London W1G 9QG

Telefon: +44-207-307-5180, Fax: +44-207-323-3709

České Centrum pořádá a spoluorganizuje výstavy, přednášky, koncerty a další propagační akce, informuje Brity o možnostech podnikání, vzdělávání a podobně...

*****

SVU -- Společnost pro vědy a umění ve Velké Británii

organizuje na Velehradě přednášky s diskusemi na aktuální témata v popředí zájmu vědecké a umělecké komunity každou poslední sobotu v měsíci ve 14.30 hodin.

Po přednášce vždy debata a občerstvení. Všichni jsou srdečně zváni.

Informace na nástěnce Velehradu, na tel.čísle 020-7727-7849 nebo u předsedy Milana Kocourka 01932-259-616 či Evy Pinkavové 01235-850-770

*****